

XIV

Forsvarsdebatt.

Replikk til Harald B. Rustad.

Deres aapne brev til general Walther Walker i "Farmand" nr. 50/1971 var en betimelig hyldest til en personlighet, som - til beste for vort land - sier sin faglig vel begrunnede mening om vort forsvar, uredd og uten omsvøp - et virkelig mandfolk, en sjældenhed i vor bløtagtige og forvirrede tid - og som vi er stor tak skyldig.

Ogsaa De skal ha tak for Deres artikkles tankevækkende varselsrop til vort folk :

Hvor mange slike artikler har vi ikke skrevet, vi som i mellemkrigs-aarene saa, hvor det bar hen og forsøkte aa vekke det allerede dengang kommunistfiltrerte folk.

Og De undskylder kanskje spørsmålet : Hvor var De da ?
Sov De ^{flittig} tornerosesøvnen sammen med de andre - senere saa "gode nordmenn", som rømte av landet, da katastrofen, de selv hadde fremkaldt, kom - og forsvant med det velkjente "stop tyven" trick, som utnævnte virkelige patrioter til landsforrædere - og siden har holdt sig godt skjult bak dette fortreffelige slagord ?

Spørsmålet trænger sig desværre paa en, naar man KØKXXXXXX i Deres brev kommer til følgende passus : "Noen tyske elitesoldater samt en haandfuld hjemlige nazister og landsforrædere var alt, som skulde til for aa skaffe os 5 aars okkupasjon paa nakken."

Baade før og efter denne passus sier De klart og tydelig fra, hvem som hadde ansvaret for okkupasjonen, nemlig en evneløs regjering - og ønsker en lignende regjering lykke paa reisen for altid, naar ogsaa den forsvinner.

Hvorfor saa dette utfald mot saakaldte "hjemlige nazister og landsforrædere", som - trods sin tro paa Tyskland som den eneste og sidste barriere mot den røde stormflod fra øst - allikevel var med og slo slos mot de indtrængende tyskere, saa godt de kunde med det lat-
terlig elendige utstryr, som "Gerhardsen-"**"Mot Dag"** - "det brukne gevær"
- perioden hadde levnet os ?

2.

Efterkrigstidens ihærdige bestræbelser for å slaa nazister og kommunister i hartkorn har vært like vellykkede som "stop-tyven" tricket i 1940. - At ingen av disse ideologier har passet vore dages demokrati, er nok forståelig.

Vi staar foran en katastrofe. - Tiden er neppe inne til aa saa ny splid mellem landsmenn. Saarene efter den gamle er endda ikke grodd.

Deres ovnnævnte passus - som vanligvis slænges ut i øst og vest av gud og hvermann - skræmmer ikke vore Kommunistinfiltrerende kredser (hvis det er det, De har ment med den) - men lar de samme kredser øine ny sjang se til aa splitte og spille paa de gamle, falske strenger.

1

De har i Deres artikkkel riktig nok ikke nævnt Quislings navn, men tar til gjengjeld med en hel gruppe av det norske folk, som efter ham har fått navnet "quislinger", fordi de hadde en anden mening end de høste over hode flygtende englandsfarere om hvad der tjente til landets besste og ble straffet for det av de hjemvendte ~~quislinger~~ med Nygaard Nygaardsvold - som efter Scharffenbergs emning burde vært stillet for riksrett - i spissen.

Naar De kan skrive, som De gjør om dette, er det vel
fordi De er enig i, at denne gruppe av det norske folk virkelig var lands-
svikere - ikke bare fordi, De laller med ~~med~~ i mundsværet om det.

Og jeg gaar da ut fra, at De har sat Dem inn i Spørsmaalet og bl.a. læst:

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~P. Hartmann: "Bak fronten", Scharffenberg: "Norske aktstykker", C.J. Hambro: "Dagboksblader", John Skeie: "Landssvik", Th. Wyller: "Frigjøringspolitikk", P. Harsem: "Utrolig men sandt", Hermann Bøhm: "Norge mellom England og Tyskland", Martha Steinsvik : "Frimodige ytrinegr", Albert Wiesehöfer: "Seierherrens justis", Tidl.mil.org.sjef i Oslo; O.H. Langeland: "Dømmer ikke" og "For at i Ikke skal dømmes", Sven Erik Dahl: "Der er en hage ved alle kors", Justus Vericultur: "Den norske kapitulasjonen", B.H.Liddel Hart: "Westens forsvar" 2 Prost Hedems skrifter - og fra endnu adskillige andre.

3.

— Utenlandsstudentene hævdet allerede i 1964 at : "Dommen over Quisling var et justismord."

Kong Sverre skrev sin egen historie. Det var fornuftig av ham.

Kong Erik av Pommern's historie ble, som saa mange andres, skrevet av hans fiender. Og først naa i vore dager faar han opreisning.

Ingen av disse to ble forøvrig kaldt landsforrædere - slik som Ibsen og Bjørnson leilighetsvis.

+

Av "folket" forlanger man ikke saa meget, men noe mere av dem, som gir sig av med aa skrive om disse særdeles alvorlige spørsmål med konsekvenser i kanske menneskealdre fremover - og det for begge parter.

Med hilsen

Oslo 29 desember 1971. Th. Østrem